

Capitulum xlii

feris immittib[us] lacerari. nec aliquo extrinseco vel intrinseco ad morte[bus] vrgeri. **Dominicus.** Breuiter quidem. sed multum lucu lenter ostendisti mibi quem habuerit hoc statu antequam in hanc rati nam descenderet miseratus. Verum cum tu nunc dixeris nec ab aliquo intrinseco vel extrinseco prepediri aut decipi aut corrum pi hominem potuisse. unde ergo venit homini ista corruptio ista delectio. ista perditio.

De origine corruptionis et mali

quod est in natura humana

¶ Capitulum. xlii.

Raymūdus. Ad imum usque hois putredine perscrutantes inuestigabimus quae sit causa homini corruptiois. Et breuiter dico: si hoc a nullo aut corrupti aut decipi potuit. igit corruptus est et deceptus a semetipso. Ex quo enim nihil pati poterat contra suam liberam voluntatem. ideo sequitur quod sponte ipse se tales fecerit sua propria voluntate. **Dominicus.** Istud est omnium amarissimum quod potest audiri. Si enim in arce libertatis et omnium bonorum consti tutus in hanc calamitatem suam sponte hoc collapsus est. quod iam miserebitur eius. Sed tu rogo sequere ulterius. **Raymūdus.** Quicquid enim boni erat in hoie ante ruinam hoc possidebat gratia liberi arbitrij sani atque perfecti. ita quicquid est nunc in hoie corruptiois. malicie. pene atque miserie de putredine et amaritudine venit liberi arbitrij. Et quod omnia debent proportionari libero arbitrio: quoniam illud est malum atque corruptum: nescire est quod omnia que sunt in hoie mala sint et putrida et mortifera. Hinc animam rap tant mille furores. ire. iniurie. cupiscetie. scelera omnia atque peccata. Hinc etiam corpus infinitis subiaceat calamitatibus. morbis passionibus. mortibus. **Dominicus.** Nihil verius quam quod tu dicas. Ex quo enim libet arbitriu nec malum nec corruptum sequitur: vere sequitur quod libet arbitriu corruptum semetipsum. Et quod quid in hoie miserum est atque malignum: ex mera et spontanea descendit voluntate peccatis. **Raymūdus.** Non ergo tibi iustus videtur: ut qui in malum cecidit voluntariu: malum inuoluntariu patias. Non iustissimum est ut qui sponte corrui in malum culpe malum pene etiam iniurias sustineat. **Dominicus.** Nihil iustius Necessario enim unum ab altero procedit. Unde quod primum malum

Quicquid in
hoie malum est
de corruptione
venit liberi ar
bitrii sua spon
te corrupti.

Dialogus Quintus

est voluntariū et delectabile. et ideo nō facile sentit. ideo nccātio secundū malū adhiberi debet qd est inuoluntariū penale atqz molestū: vt hoc posterius primū manifestet et a sua reuocet amentia. Semp em vexatio magnū cōfert intellectū Baymūdus. Ex isto pulcre intelligis oportere esse aliquem iusticie ordinē quo primū malū (qd est malū culpe) puniat per malū pene: quod tñ est bonū iusticie. Primū malū est causa secundi sed illud ab hoīe malo sponte pmittit. istud a bono iudice deo homini irrogat. vt qui nō timuit ppetrare malū qd non opozuit: malū sustineat qd maxime nolit. Dominicus. Justum pfecto iudiciū. vt qr volūtas hoīs exīt ab ordine nature: in ordīne cadat districte iusticie. Justū certe est vt q seipm spōte impulit in malū delectabilis culpe: a deo iudice impellat in malū miserabilis pene. Quia em hō gloriā sui arbitriū et decorē prie dignitatis in totā malicie turpitudinē pmutauit. ideo fecit deo summā iniuriā. summā offendam statuit et discordiam. ac pinde tanqz deo p̄trarius pdidit eius amiciciā cōplacentiā et gratiā. et idcirco plaga inimici pcessit eum vulnere insanabili castigatōe crudeli. Cupio tñ abs te nosse huius miserie atqz malicie auctore. hunc mibi vno digito ostendito.

Q per primū virū et primā mūlierem ppter eoz inobedientiā hoc malū culpe et pene in om̄e hominum genus intromissum est Capitulum. I.

Baymūdus. Si sacris litteris credimus: p adam primū virū et euā suam iūgem hoc corporis et anime malū quod patimur trāmissum est. Verum qr totus pcessus noster naturalis est et nihil p scripturas pbamus ppter incredulos. iō ad oculū necesse est hūc primū hoīem demōstrare et primā corrutionē. Sicut ex malo pene arguimus malum culpe finisse: ita ex qualitatibz et pditionibz pene qlitates penarū agnoscimus. Et qm̄ pena (que est in natura hoīs) est vniuersalis et cōis omnī sexui et om̄i conditōi. ideo et culpa et iniuria est oībus cōmuniis atqz vniuersalis. Et qr om̄es nascunt cū ista pena et miseria. sed neqz in vtero neqz nascendo possunt pmittere culpam quia culpa malum est voluntariū qd a puulis nascentibz ppe-